

Ogólnopolskie Stowarzyszenie Firm Budowlano Wykończeniowych

Al. W. Witosa 31 Apt. 110, 00-710 Warszawa
e-mail: osfbw@osfbw.pl, www.osfbw.pl

Warszawa 2016.06.08

Nr 01/06/16

MINISTERSTWO INFRASTRUKTURY i BUDOWNICTWA

Stanowisko w sprawie projektu Rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa „zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie”

Projekt rozporządzenia MliB „zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie” podtrzymuje dotychczasowy zapis załącznika nr.3 pkt.2, który brzmi : „2. Rozprzestrzenianie ognia przez elementy budynku z wyłączeniem ścian zewnętrznych przy działaniu ognia z zewnątrz budynku”.

Ponieważ, w dalszej części załącznika, nie wymienia się ścian zewnętrznych, należy rozumieć, że kwestia rozprzestrzeniania ognia przez ściany zewnętrzne przy działaniu ognia z zewnątrz, przez rozporządzenie nie jest definiowana.

Oдноśnie fasad budynków zapisano :

W § 216 ust. 8 :

„W budynku wysokim (W) i wysokościowym (WW) okładzina elewacyjna i jej zamocowanie mechaniczne, a także izolacja cieplna ściany zewnętrznej, powinny być wykonane z materiałów niepalnych”.

W § 216 ust. 9, pozostaje zapis :

„§ 216.9. Dopuszcza się ocieplenie ściany zewnętrznej budynku mieszkalnego, wzniesionego przed dniem 1 kwietnia 1995 r., o wysokości do 11 kondygnacji włącznie, z użyciem samo gasnącego polistyrenu spienionego, w sposób zapewniający nierozprzestrzenianie ognia.”

Z zapisów § 216 wynika, że w przypadku budynków wysokich i wysokościowych, elewacja (okładzina, zamocowanie i izolacja cieplna) powinna być wykonana z materiałów niepalnych. I to jest jasna definicja.

Z przepisu wynika, że zestawy wyrobów do wykonywania ociepleń ścian zewnętrznych budynków W i WW winny być wykonywane z materiałów niepalnych, natomiast budynki niższe (N i SW) winny być ocieplane zestawami wyrobów z materiałów szczegółowo niezdefiniowanych pożarowo, ważne jest tylko, że sposób wykonania ocieplenia ma zapewniać nierozprzestrzenianie ognia. Wymaganie w stosunku do sposobu wykonania czegoś nie definiuje wymogów odnośnie z czego to coś ma być wykonane i jakie ma spełniać warunki.

Ogólnie § 216. 8 i 9, stanowią na rynku termomodernizacyjnym wytyczną, która jest interpretowana od wielu lat przez rynek w sposób następujący : ściany zewnętrzne powyżej wysokości 25,0 nad ziemią należy ocieplać wełną mineralną, a do wysokości 25,0 m styropianem.

Z przepisu nie wynika na przykład, że zabrania się ocieplania przy użyciu styropianu budynku o ścianach zewnętrznych z drewna, lub nie dopuszcza się ocieplania ścian zewnętrznych z innych materiałów niż cegła i beton.

Formalnie problem ocieplania budynków o ścianach zewnętrznych z drewna istnieje nawet w UE i będzie załatwiony prawdopodobnie dopiero z chwilą wprowadzenia normy europejskiej, która ma zastąpić ETAG 004.

W § 225 zapisano:

„§ 225. Fasada budynku powinna być wykonana w taki sposób aby było zapewnione bezpieczeństwo ewakuujących się ludzi i ekip ratunkowych z uwagi na możliwości odpadania elementów okładzin elewacyjnych w przypadku pożaru w czasie nie krótszym niż: 60 minut dla budynków klasy odporności pożarowej A oraz B, 30 minut dla budynków klasy odporności pożarowej C oraz D. Budynki o klasie odporności pożarowej E bez wymagań.”;

Generalnym problemem brzmienia warunków technicznych w zakresie ocieplania ścian zewnętrznych budynków, jest kwestia dowolności interpretacyjnej ich treści.

W dotychczas wydawanych w języku polskim, Europejskich aprobatkach technicznych na zestawy wyrobów do wykonywania ociepleń ścian zewnętrznych budynków, ITB zamieszczał klauzulę o zbliżonej treści: „*Europejski scenariusz pożaru nie został ustalony dla elewacji. W niektórych Krajach Członkowskich klasyfikacja według EN 13501-1 może nie być wystarczająca do zastosowania wyrobu na elewacjach. Aby spełnić wymagania przepisów krajowych mogą być wymagane dodatkowe badania (np. badania w dużej skali).*”

Z powyższego zapisu wynika, że wydana w **Polsce i w języku polskim** europejska aprobata techniczna nie może być wystarczająca w kraju wydania czyli w Polsce, bo przepisy krajowe (polskie warunki techniczne ...), do tego nie dopuszczają. Oznacza, to że wyroby budowlane oznakowane zgodnie z przepisami rozporządzenia UE 305/2011 nie mogą być (zdaniem ITB) stosowane w Polsce bez dodatkowych badań.

W rozporządzeniu UE nr 305/2011 w artykule 8.5. zapisano : „Państwo członkowskie zapewnia, by stosowanie wyrobów budowlanych noszących oznakowanie CE nie było utrudnione przez przepisy lub warunki wprowadzane przez organy publiczne lub przez organizacje prywatne działające jako przedsiębiorstwo publiczne lub jako organ publiczny ze względu na swoją pozycję monopolistyczną lub na mocy mandatu publicznego, jeśli deklarowane właściwości użytkowe odpowiadają wymaganiom dla takiego zastosowania w danym państwie członkowskim.”

W ustawie „Prawo budowlane” w art. 5.1 zapisano :

Art. 5. 1. Obiekt budowlany jako całość oraz jego poszczególne części, wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając:

- 1) spełnienie podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych określonych w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz. Urz. UE L 88 z 04.04.2011, str. 5, z późn. zm.), dotyczących:
 - a) nośności i stateczności konstrukcji,
 - b) bezpieczeństwa pożarowego,

W ustawie „o wyrobach budowlanych” w art. 5.1. zapisano :

Art. 5. 1. Wyrób budowlany objęty normą zharmonizowaną lub zgodny z wydaną dla niego europejską oceną techniczną, może być wprowadzony do obrotu lub udostępniany

na rynku krajowym wyłącznie zgodnie z rozporządzeniem Nr 305/2011. Wzór oznakowania CE określa załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30).

Z art. 5.1. „Prawa budowlanego” wynika, że jeżeli wyrób spełnia wymagania rozporządzenia UE nr 305/2011 i jest oznakowany znakiem CE, to nie ma żadnych przeszkód aby wprowadzić go polski rynek.

Art. 5.1 ustawy „o wyrobach budowlanych” potwierdza powyższą tezę.

Powstaje pytanie czy polskie „warunki techniczne jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie” są błędnie sformułowane w zakresie wyrobów do ocieplania ścian zewnętrznych, czy instytucja upoważniona do ich stosowania źle je interpretuje i wyciąga niewłaściwe wnioski?

Z powyższego wynika, że należy zmienić bądź uzupełnić zapisy projektu rozporządzenia lub zmienić mentalność ITB, który wyznaczony został jako JOT i jego obowiązkiem jest likwidowanie (a nie tworzenie) barier i różnic między prawem europejskim i krajowym.

Z poważaniem

Wiceprezes

Andrzej Skowroński